

Publicerad 2009-09-27 13:21 av Anna Liljestränd

Ljusa sken dundrar fram med ackompanjemang av dina kyssar.

Där bortom förståndet väntar du.

Hesa ord som fått sin klang av din lidelse talar till mig.

Intensiva påståenden för att försäkra,
att vi finns.

Så är det,
vet inte varför bara att det är just så.

Vi.

Nyanserna i din röst färglägger varje steg som läggs bakom oss,
för att visa mig vägen tillbaka.

Där du väntar har klockan inga visare,
tiden ingen rytm.

Outtröttligt ser du efter ljuset jag färdas med,
ständigt mörker gör ditt nattseende starkt.

Skenet i ditt tonfall ropar mig hem.

Till oss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna Liljestränd med Poeter.se id #2180 innehar upphovsrätten